

Άρετές καί πάθη

Μιά άδικη κατηγορία

Χαίρεστε, παιδιά, πού έχετε συμμαθητές; Καί βέβαια, θά μοῦ πείτε, ἀφοῦ μέ τούς συμμαθητές μας εἴμαστε φίλοι καί παίζουμε στά διαλείμματα. Ἡ τάξη εἶναι σάν μιά μεγάλη, χαρούμενη οἰκογένεια. Κάποιες φορές ὅμως συμβαίνουν καί δυσάρεστα γεγονότα. Ἐνα δυσάρεστο περιστατικό συνέβη καί στήν τάξη τοῦ Ἀλέξη, πού κυριολεκτικά ἀναστατώθηκε ὁλόκληρη.

Ἡ ἱστορία μας

Ὁ Ἀλέξης καί ἡ Δήμητρα ἦταν συμμαθητές στή Β΄ τάξη. Κάθονταν μάλιστα στό ἴδιο θρανίο. Ὁ Ἀλέξης δέν πολυσυμπαθοῦσε τή διπλανή του, παρόλο πού ἐκείνη δέν τόν εἶχε πειράζει ποτέ. Ὁ ἴδιος ἦταν ζωηρός καί ὀμιλητικός, ἐνῶ ἡ Δήμητρα ἦταν ἥσυχη καί λιγομίλητη.

Ὅλα κυλοῦσαν ἤρεμα στό σχολεῖο, ὥσπου μιά μέρα τήν ὥρα τοῦ διαλείμματος ἔγινε ἓνα σοβαρό ἐπεισόδιο.

Μετά τό μάθημα τῆς γυμναστικῆς ὁ Ἀλέξης θέλησε νά ἀγοράσει μιά τυρόπιτα ἀπό τό κυλικεῖο. Μπήκε βιασικά στήν τάξη νά πάρει τά χρήματα. Τήν ὥρα πού ἔμπαινε, συνάντησε τή Δήμητρα στήν πόρ-

τα. Εἶχε τρέξει νωρίτερα ἀπ’ αὐτόν νά πάρει τό μπουκαλάκι τῆς μέ τό νερό. Ὁ Ἀλέξης βιαστικός ἔβαλε τό χέρι στό τσεπάκι τῆς τσάντας του, μά... ἦταν ἄδειο! Τά χρήματά του ἔλειπαν! Κι ὅμως ἦταν σίγουρος, τό πρῶι πρὶν φύγει ἀπό τό σπίτι, τοῦ τὰ ἔδωσε ἡ μητέρα του στό χέρι. Σκέφτηκε λίγο καί ἀμέσως ἔβγαλε τό συμπέρασμα: «Κάποιος μοῦ πῆρε τά λεφτά!... Σίγουρα ἡ διπλανή μου! Δέν ἦταν κανεῖς ἄλλος ἐδῶ. Γι’ αὐτό ἔφυγε βιαστικά, ὅταν ἐγώ μπῆκα στήν τάξη».

Θέλετε νά μάθετε τή συνέχεια; Ὁ Ἀλέξης θυμωμένος καί σίγουρος γιά τή γνώμη του, βγῆκε ἔξω στήν αὐλή νά βρεῖ τή Δήμητρα. Σάν τήν εἶδε νά τρώει ἕνα ζεστό τόστ, αὐτή πού συνήθως δέν ψώνιζε ἀπό τό κυλικεῖο, σιγουρευτήκε ἀκόμη περισσότερο. Πῆγε κοντά τῆς καί ἄρχισε νά φωνάζει: «Θέλω τά λεφτά μου! Μοῦ ἔκλεψες τά λεφτά μου, γιά νά πάρεις τό τόστ! Εἶσαι κλέφτρα, κλέφτρα!». Τά παιδιά μαζεύτηκαν γύρω ἀπό τή Δήμητρα. Ἀκούγοντας τά λόγια τοῦ Ἀλέξη, ἄρχισαν νά τόν ὑποστηρίζουν. Κατηγοροῦσαν κι ἐκεῖνα τή συμμαθητριά τους καί μάλιστα τήν ἀποκαλοῦσαν «κλέφτρα». Ἡ Δήμητρα ἔβαλε τά κλάματα.

- Δέν εἶναι ἀλήθεια, ἔλεγε. Δέν πῆρα ἐγώ τά χρήματα! Δέν εἶμαι κλέφτρα!

- Καί τό τόστ πού κρατᾶς, ἔ; ρώτησε μέ θυμό ὁ Ἀλέξης. Δέν σέ ἔχω δεῖ νά ψωνίζεις ἄλλη φορά ἀπό τό κυλικεῖο. Φέρνεις πάντα πρῶινό ἀπό τό σπίτι σου.

- Ἡ γιαγιά μοῦ ἔδωσε τά χρήματα, γιατί οἱ γονεῖς μου λείπουν. Δέν τά πῆρα ἀπό σένα, εἶπε μέσ στά ἀναφιλητά τῆς ἡ Δήμητρα.

Ἐγινε ἀρκετή φασαρία. Ἡ δασκάλα τῆς τάξης, πού εἶδε τά παιδιά ἀναστατωμένα, πῆγε κοντά τους. Ρώτησε νά μάθει τί συνέβη. Ὁ Ἀλέξης ἀγανακτισμένος ἄρχισε πάλι νά κατηγορεῖ τή Δήμητρα. «Σίγουρα αὐτή μοῦ πῆρε τά λεφτά, κυρία. Τήν εἶδα νά βγαίνει ἀπό τήν τάξη, ὅταν ἐγώ ἔμπαινα. Ποτέ δέν τήν ἔχω δεῖ νά ἀγοράζει ἀπό τό κυλικεῖο καί τώρα λέει ψέματα ὅτι τῆς ἔδωσε ἡ γιαγιά τῆς χρήματα γιά νά ψωνίσει. Μέ τά δικά μου λεφτά ἀγόρασε τό τόστ».

Τό χτύπημα τοῦ κουδουνιοῦ διέκοψε τή συζήτηση. Ἡ δασκάλα καί τά παιδιά κατευθύνθηκαν στήν τάξη τους. Μόλις μπήκαν μέσα, πλησίασε ἡ δασκάλα τόν Ἀλέξη καί τοῦ εἶπε:

- Ἐψαξες καλά στήν τσάντα σου, παιδί μου; Ἄς ψάξουμε ξανά, λίγο πιό προσεκτικά, σέ ὅλες τίς τσέπες!

- Μά ἔψαξα, κυρία, ἀπάντησε φανερά πειραγμένος ὁ Ἀλέξης.

Ἐπειδή ὅμως ἡ δασκάλα ἐπέμενε, ἀνέβασε τήν τσάντα του πάνω στό θρανίο, ἔβγαλε ὅλα τά βιβλία, τά τετράδια, τά μολύβια, ἔψαξε καλά καί... ναί! βρῆκε τά χρήματα μέσα στήν τσάντα του, στό μικρό ἀριστερό τσεπάκι. Τά εἶχε ρίξει ἐκεῖ φεύγοντας βιαστικά ἀπό τό σπίτι, ἀλλά... τό ξέχασε! Ἄδικα, λοιπόν, εἶχε κατηγορήσει τήν καημένη τή Δήμητρα.

Κατακόκκινος ἀπό ντροπή κατέβασε τό κεφάλι του. Κατάλαβε ὁ Ἀλέξης ὅτι εἶχε κάνει ἕνα πολύ σοβαρό λάθος, πού καί τή συμμαθήτριά του στεναχώρησε πολύ ἀλλά καί ὅλη τήν τάξη του τήν ἀναστάωσε.

Νά μήν κατηγορῶ

Ποιό ἦταν τό σοβαρό λάθος του, παιδιά; ... Ναί, ὁ Ἀλέξης κατηγορήσε ἄδικα καί μέ τίς κατηγορίες, πού βιάστηκε νά ξεστομίσει, πλήγωσε τή συμμαθήτριά του. Κι αὐτό εἶναι, πραγματικά, ἕνα πολύ σοβαρό λάθος.

Μπορεῖτε νά βάλετε τόν ἑαυτό σας στή θέση τῆς Δήμητρας;... Πόσο πολύ θά στεναχωριόσασταν ἂν σᾶς κατηγοροῦσαν ἄδικα καί μάλιστα μπροστά σέ ἄλλους... Νά μήν τό ξεχνᾶμε:

➤ **Ὅποιος κατηγορεῖ πικραίνει πολύ αὐτόν τόν ὁποῖο κατηγορεῖ.**

➤ **Ἀλλά καί ὁ ἴδιος χάνει τή χαρά του, ἔχει ταραχή μέσ στήν ψυχή του.**

✚ **Χάνει ακόμη και τους φίλους του.** Ἄν σήμερα κατηγορῶ τόν ἕναν καί αὐριο τόν ἄλλο, θά εἶμαι μαλωμένος μέ ὄλους.

✚ **Ὅταν κατηγορῶ, γίνεται φανερό ὅτι δέν ἔχω ἀγάπη, ἀλλά κακία ἢ ζήλια.** Βλέπετε κι ὁ Ἀλέξης εὐκόλα κατηγορήσε τή συμμαθηριά του, γιατί δέν τήν πολυσυμπαθοῦσε.

✚ **Νά μήν ξεχνᾶμε, παιδιά, ὅτι ὁ Θεός, πού εἶναι γεμάτος ἀγάπη, πολύ λυπᾶται ὅταν τά δικά Του παιδιά, ἀντί νά λένε λόγια ἀγάπης, κατηγοροῦν τούς ἄλλους.**

[Κι ἄν ἔχουμε δίκιο; Ἄν εἶναι ἀληθινές οἱ κατηγορίες μας; Νά μήν τίς ποῦμε; Προσέξτε! Ὅταν εἴμαστε πολύ σίγουροι γιά ἕνα σφάλμα πού ἔκανε ἕνας συμμαθητής ἢ κάποιος φίλος μας, **νά μήν τό φανερώνουμε σέ ὄλους ἀλλά σέ κάποιον μεγάλο -στή δασκάλα, σούς γονεῖς μας-** πού μποροῦν νά διορθώσουν τό λάθος. Ἀκόμη κι ἄν ἡ Δήμητρα εἶχε κλέψει τά χρήματα, δέν ἔπρεπε νά τή ντροπιάσει μπροστά σέ ὄλους ὁ Ἀλέξης. Τό σωστό θά ἦταν νά πει τίς ὑποψίες του πρῶτα στή δασκάλα, πού σάν μεγαλύτερη ἤξερε νά ἀντιμετωπίσει σωστά τήν κατάσταση.]

Νομίζω, παιδιά, πώς πρέπει ὄλοι νά πάρουμε μιά μεγάλη ἀπόφαση: **Νά μήν κατηγοροῦμε ποτέ κανέναν!** Ὅταν μιλάμε γιά τούς ἄλλους, **νά λέμε μόνο τά καλά τους.** Νά βρίσκουμε τά «διαμαντάκια» τους, δηλαδή τίς ἀρετές πού τούς ἔχει δώσει ὁ Θεός, καί γιά τίποτε νά μήν τούς κατηγοροῦμε. Ἄν αὐτό τό πετύχουμε, θά μποροῦμε νά ζοῦμε ἀγαπημένοι μέ ὄλους.

(Προτεινόμενο τραγούδι: «Ἀγαπῶ ὅλα τά παιδάκια» ἀπό «Πνευματικές Ὠδές Β'», σ. 294, CD «Χαμόγελα σέ νότες ἐφτά», ἀρ. 5).

(Μουσική: «Άγαπῶ ὅλα τὰ παιδάκια»)

Ναί, τό ἔχω καταλάβει:
Ὅποτε κατηγορῶ,
τόν Θεό μου ἔχω λυπήσει,
τή φιλία μου χαλῶ.

Γι' αὐτό τώρα ἀποφασίζω
νά προσέχω ὅταν μιλῶ,
κάθε λόγος μου νά ἔχει
χάρη, ἀγάπη, σεβασμό.

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
2. Ζωγραφιά.
3. Τραγούδι σέ ἀρχεῖο ἤχου: «Άγαπῶ ὅλα τὰ παιδάκια».
3. Παιχνίδι: «Βρίσκω τὰ διαμαντάκια τῶν ἄλλων».